

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE

IN BUCUREȘTI La casa Administrației în TARA: Prin mandate postale. Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STRĂINĂTATE: La toate oficiile postale din Uniune, prin mandate postale. Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.
LA PARIS: Se găsesc jurnalele cu 45 Cent. numărul, la Kioscul din Bulevardul St. Germain No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIA

No. 3. — Piața Episcopiei. — No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRLUT LA ADMINIS
TRATIA ZIARULUI

La Paris: la Agence Havas, place de la Bourse, 8.
Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires 10, (Place de la Bourse) pentru Paris, Franța, Germania, Austro-Ungaria, Italia și Marea Britanie.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri și reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 B. UN NUMER VECHIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Piața Episcopiei. — No. 3.

BROSURA

UN DREPT NETĂGĂDUT

RESPUNS LA UN COMUNICAT

ROMANII IN CAMERA UNGARII

PENE DE STURDZ

GRINGOIRE - SLUJBA GREA

CRIMA DE LA CRUCEA ROSIE

BROSURA

In ajunul luptei hotărâtoare ce este să se înceapă contra guvernului nu este destul să ne hotărâm a lupta energic, și să ne organizăm în vederea acestei lupte, trebuie să vedem și cum vom lupta, care vor fi între altele și mijloacele noastre de a dobândi influența decisivă de care avem nevoie asupra opinii publice.

Aceasta este un element esențial al succesului ce dorim.

Printre toate proiectele ce se fac, în toată organizarea ce se încearcă a se înjgheba, de și bună și folositoare, nu vedem însă nici un mijloc destul de larg și de puternic care să pătrundă în toate clasele sociale, care se influențeze întreaga masă a alegătorilor. Se propune a se continua propaganda prin ziaristică, a se organiza comitete în toate districtele, a se ține numeroase întruniri publice.

Ei bine, prin nici unul din aceste mijloace de luptă, nu vom reuși a fi auziți de masele mari ale alegătorilor, de muncitorii de la orașe și de muncitorii de la țară. Cu chipul a-cesta nesocotim succesul în trei-zeci de colegii electorale și poate în cele mai sigure, în cele mai accesibile nouă, în cele care prin relele de care suferă nu așteaptă de cât să fie luminate și încurajate, pentru a fi cele dăntii la luptă.

Sătenii, muncitorii cu ziua din orașe nu citesc ziare, nu pot să vie la întruniri. Ei nu pot prin urmare să fie agitați, luminați asupra cauzelor nevoilor lor, chemați și îmbărbătați la luptă prin aceleași mijloace ca proprietarii și comercianții, care în genere nici că mai au trebuință de discuțiune pentru a se convinge de nemernicia acestui guvern. Alegătorilor din colegiile întăii și al doilea le trebuie numai să fie îmbărbătați.

Pentru ca să câștigăm în lupta contra guvernului pe sătean, trebuie să ne slujim de mijloace practice, eficiente, ușoare de întrebuințat. Să ne adresăm la el în mod periodic prin broșuri.

Să luăm cele câte-va cestiuni mari care interesează țara întreagă, și cele câte-va care îl interesează în prima linie pe dânsul, să le tratăm simplu și lămurit, și sub formă de broșură să le răspândim pînă prin cătunele cele mai depărtate.

Starea administrației noastre, obiceiurile de jaf și de violență, politica economică a guvernului cu rezultatele sale practice, politica sa financiară cu urmările ei neapărate, starea în care a ajuns justiția, iată a-tătea lucruri, care interesează pe sătean, pe care le poate înțelege cu ușurință, care l-ar domiri asupra multor miserii de care geme și a căror cauză nu o cunoaște. Ar fi o a-

devărată revelație pentru dânsul, și ar fi de ajuns spre a câștiga pentru cauza noastră clasa cea mai numeroasă, cea mai interesantă și cea inaccesibilă influenței coruptoare a guvernului.

Sătenilor guvernul nu le poate da nici prefecturi, nici locuri în Camera și Senat. Lor nu le poate acorda nici funcții, nici favoruri individuale, nici gheșefturi, nici pășurii, pentru că sunt mulți. La dânsii interesele generale ale țării în care trăesc și ale clasei din care fac parte, nu pot fi compensate prin foloase ilicite și personale. In contra convingerii, dobândite de dânsii că guvernul îi ruinează, îi nedreptățește și îi jefuiește, acesta nu poate face nimic și toată iscusința d-lui Radu Mihai în ale alegerilor, nu poate schimba în nimic situațiunea.

Introducerea în viața noastră politică a acestui element nou și sănătos, ar avea o influență hotărâtoare în desvoltarea noastră ulterioară, independent de succesul momentan ce l'am dobândi în alegerile ce au să se facă, și de prestigiul însemnat pe care l'ar da actualii opozițiuni, sprințul înfricoșat a două trei milioane de oameni.

Ion N. Iancovescu.

TELEGRAME

AGENTIA LIBERA

Viena, 14 Octombrie.

Consiliul de miniștri Austro-Ungar s'a ocupat de cheltuielile care sunt trebuincioase la modificarea ce s'a decis a se aduce armei Manlicher.

Berlin, 14 Octombrie.

Gazeta Crucei discută ideea de restabilirei regatului Poloniei care va fi constituit cu vechile sale provincii, afară de Posen care ar rămâne Prusiei.

Belgrad, 14 Octombrie.

Guvernul Sârb cugetă să stabilească coloane sburătoare pe fruntaria turcă, pentru a se opune ast-fel deselor atacuri ale Arnăuților.

Roma, 14 Octombrie.

Regele Humbert a chemat la Manzo pe d. Nigra și pe contele Corti.

Este vorba de a încredința d-lui de Nigra portofoliul afacerilor streine.

In acest caz d. de Robilant va fi numit ambasadorul Italiei la Viena.

Paris, 14 Octombrie.

Generalul Ferron ar fi hotărât să ia măsuri disciplinare contra generalului Boulanger dacă acesta afirmă esactituinea limbajului ce oare-care ziarul impută relativ la cuvintele ce ministrul de război a rostit la Charbres asupra fabricării armei Lebel.

Ziarele boulangiste au pretins că comandantul corpului 13-e de armată criticase viu apreciațiunile generalului Ferron.

AGENTIA HAVAS

Agentia Havas comunica abonaților săi următoarele telegrame:

Paris, 13 Octombrie.

Generalul Ferron a telegrafat generalului Boulanger, pentru a-l întreba dacă cuvintele lui, reproduse de ziare sunt esacte.

Generalul Boulanger a răspuns că l'a putut găsi ziarul care au reprodus acele cuvinte, și-l roagă a i le trimite.

Consiliul de ancheta a decis în unanimitate să reformeze pe generalul Caffarel, pentru greseli contra onoarei.

Generalul Ferron va supune d-lui Grévy un decret conform.

Viena, 13 Octombrie.

Principele Wilhelm, actualmente oaspele împăratului, nu se întoarce direct la Berlin, ci va merge să vază pe tatăl său, principele imperial al Germaniei, a cărui stare, dupe unele șgomote, ar fi din cele mai rele.

Viena, 13 Octombrie.

«Noua Pressă Liberă», reproduce un articol din «Riforma», organ al d-lui Crispi, care zice că interesele Bulgariei și ale ale păcii europene sunt identice. Iată de ce Italia va continua a apăra autonomia Bulgariei, cu toate că alegerea principelui este cu totul ilegală.

Sofia, 13 Octombrie.

Ziarul *Libertatea* după ce constată liniștea și ordinea care au domnit la alegeri, zice: «Presă Europeană care a declarat că soluțiunea bulgară depinde de rezultatul alegerilor, trebuie să fie satisfăcută de probele evidente ale ordinii ce a dat Bulgaria.» Ea speră că diplomația care este prea dispusă să se joace cu viitorul micilor popoare, va înțelege că Bulgarii sunt apți d'a se bucura de o viață politică independentă. Diplomația nu poate dar a mai întârzia să recunoască faptele îndeplinite. *Libertatea* zice încă, că consecința acestora este că Turcia trebuie să insiste pe lângă puteri, înțelegând toate avantajele pe care ea trebuie să le tragă din soluțiune.

Este fără folos d'a se sforța să presinte Rusiei propozițiuni, căci Bulgarii nu vor primi nici odată o combinațiune, tinzând a separa pe Bulgari de prinț.

UN DREPT NETĂGĂDUT

Continuăm azi a arăta teoria susținută de oamenii de la putere, întru cât privește dreptul Suveranului d'a cere demisiunea ministerului său.

Iată în această privință ce susține *Alegătorul liber* în anul 1876: «In cercetarea cauzelor când Domnul are datoria de a usa de drepturile sale constituționale, vine dar «timpul ca Domnul constituțional să «fie o rațiune, o inteligență, o voință, «ceea ce noi, din capul locului, am «susținut că trebuie să fie, cea-ce am «dovedit, că în toți anii domniei «Sale constituționale, a fost Leopold «I al Belgiei!»

«Momentul cel mare, momentul «suprem, unde Domnul constituțional «trebuie să fie o rațiune, o voință, «o inteligență, este negreșit acela când «națiunea este pusă în pozițiune de «a-și delega o parte din suveranitatea sa, de a-și alege mandatarii săi, de «a-și numi represintanții săi, investiți «cu dreptul și cu datoria de a legi- «fera, de a exercita controlul lor a- «supra țării, asupra mersului și ac- «telor puterii executive! Aici Dom- «nul nu are numai dreptul, are și «datoria de a priveghia ca voința «națională, în libera sa exprimare, «să nu fie nici împiedicată, nici fal- «șificată, ca miniștrii să se ție de «parte de luptele partidelor și să le «duse pe acestea libere de a-și for- «mula programele, de a-și desemna «candidații, de a-și organiza lupta «constituțională, pentru ca apoi, prin «jocul natural și legal al Constitu- «țiunii, partidul biruitor, ori să vie «ca o nouă forță puterii executive, «ori să vie el însuși la putere.»

zența sa în Dieta Ungariei, ca unic organ al Românilor, n'ar avea altă însemnatate de cât a da un lustru legal asupritorilor sălbateci ai neamului românesc, a preferit a nu păși pragul parlamentului maghyar. Și, după cum vestește o depeșă din Pesta, generalul deputat, a îndreptat președintele Camerei ungare, o declarație, prin care face cunoscut, cu o înaltă demnitate, că refuză a prezenta mandatul său și a lua parte la deliberările Camerei ungare, de oare-ce plângerile Românilor nu sunt luate în considerație.

Onoare generalului Doda, bravului și demnului reprezentant al națiunii române!

INTRUNIREA

DE LA

CAMERA DE COMERCIU

Aseară s'a ținut ședința publică anunțată a Camerei de comerț.

La ordinea zilei fiind cestiunea *repaosului* în zilele de Duminică și serbători, mulți comercianți veniseră să asculte la desbateri.

Și n'au greșit, căci a fost foarte instructivă ședința d'aseară a Camerei, din mai multe puncte de privire.

La deschiderea ședinței secretarul d. Basilescu, dete citire unui studiu asupra cestiunii: cum e reglementat, în deosebitele state ale Europei, repaosul de Duminecă. Ocupându-se de țara noastră autorul acestui studiu constată că atât din punctul de vedere religios cât și în scopul de a procura un mai regulat traiu ucenicilor, e de necesitate urgentă ca să se ia măsuri pe cale de legiuire pentru a se conserva repaosul în zilele de Duminecă și serbători, până la anumite ceasuri.

Secretarul ținând socoteala de părerea exprimată în această privință de mai mulți membri ai Camerei, a căutat în proiectul său să împacă toate interesele comercianților și industriașilor.

Dupe citirea raportului, d. Ant. Carp, locuitor de guvernator al Băncii și membru delegat în Camera de comerț, se ridică cu putere, aproape cu violență, în privința procedurii biroului care pune prin surprindere în discuție și sub formă de proiect de lege o cestiune atât de gravă ca aceea a repaosului în zilele hotărâte al anului.

D sa conchide că membrii Camerei n'au chemat să se pronunțe sub forma prezentată de birou asupra acestei afaceri.

Președintele, d. Socecu, arată d-lui Carp că biroul n'a făcut de cât să execute o dorință exprimată de Cameră într-o precedentă ședință, și să corespundă în același timp cererii în scris primită, în astă privință, de la un însemnat număr de măcelari din Capitală.

Tot de aceea părere a fost și d. Lăzărescu, un bătrân comerciant care se arată îngrijit de starea căzută în care au ajuns sentimentele religioase ale popoului. «Am ajuns, zise d. Lăzărescu, când trec pe dinaintea unei biserici și m'î fac cruce, să mă uit în dreapta și în stânga să nu mă vază cine-va care se măie la în ris.»

D. Lăzărescu, s'îrșește zicând: «o fi având dreptate d. Carp, dar prea a luat-o furtunatic.»

D. Stan Stătescu, ferar la st. George prevede mari greutăți dacă vor fi obligați a închide Dumineca prăvăliile: «După ce suntem derăpanați, atâtea ne ar mai lipsi, ca să ni se închiză și prăvăliile.»

D. Petrescu, alt membru al Camerei zise: «dacă ni s'o închide prăvăliile, apoi o să cădem toți în faliment.»

Prezum se vede, păreri erau împărțite și se hotărî prin urmare a se amâna discuția pe Mercuria viitoare, când se va ține ședința «secretă», după cererea d-lui A. Carp.

Camera a mai luat cunoștință de mai multe comunicări primite de la camera de comerț din Focșani

Au mai schimbat membrii Camerei, între dânsii, oare-cari păreri cu privire la actuala alcătuire a tarifului autonom și apoi ședința se rădica pe la orele zece și jumătate.

RESPUNS

LA

UN COMUNICAT AL D-LUI STURDZA

Monitorul de cri publică, în partea sa oficială, un comunicat al d-lui ministru al instrucțiunii publice coprinzând corespondența între d-sa și d. Al. Odobescu, în privința publicațiunii acestuia din urmă asupra *Tesaurului de la Petroasa*, despre care am vorbit în No. nostru de Duminecă, 27 Septembrie.

D. Odobescu ne-a rugat să completăm această corespondență prin răspunsul d-sale la ultima nota a ministrului, scuzându-se de a întreține publicul cu afaceri al căror interes nu poate fi al-tul de cât a pune în comparațiune scrierile d-lor academiilor Al. Odobescu și Dimitrie Sturza.

Eată răspunsul d-lui Odobescu cu data din 30 Septembrie (12 Oct.) 1887.

Domnule Ministru,

Primind eri adresa d-voastră sub No. 13900, din 28 Septembrie, cu onoare mă grăbesc a vă răspunde.

N'am absolut nimic de observat la istoricul foarte esact ce v'ați dat osteneala a face, spre a-mi aminti împrejurările publicațiunii mele franceze asupra *Tesaurului de la Petroasa*, împrejurări ce sunt foarte bine lămurite în memoria mea, precum am și dovedit-o în rapoartele mele precedente.

Singurul lucru care m'a mirat într-o clipă, este că n'ați binevoit, în curs de 75 de zile, de când arătați că ați primit de la ministrul Afacerilor Străine nota sub No. 11,440, coprinzând un fel de reclamațiune a d-lui I. Rothschild, că n'ați găsit de cuviință, zice, să mi împărtășiți și mie acele cu totul eronate și neesacte alegațiuni ale d-lui editor din Paris. Ași fi avut plăcerea a vă comunica, cu două luni și jumătate mai înainte, cele ce veți citi mai jos, și prin acestea nu stău la îndoială că s'ar fi rectificat încă de atunci greșelile păreri ce, poate, v'ați format asupra urmărilor mele în această afacere.

Mai întâi de toate, osibesc materialul pentru vre-o 30 coale de tipar cari, fiind de mult redactat gata, se află azi încă în mânele mele (și adică întreg capitolul III (*L'anneau à inscription*), și mare parte din cap. IV, *L'aiguille*). La acest material nu lipsesc de cât ori cari amănunte bibliografice și desemne, ce trebuiesc completate în bibliotecă și prin artiști speciali.

Apoi, întru cea ce privește pe d. Rothschild, d-nia lui are la d-sa manuscript de al meu, pe care i l'am înmănat înainte de pornirea mea din Paris, la începutul lui Martie trecut, și cu care d-sa poate să compună încă cel puțin 10 coale (și adică s'îrșitul cap II, *L'anneau simple*). Vre-o alte patru coale, de la coala 31 înainte, i le-am lăsat definitiv corectate, cu *bumel de tipar* pe ele, chiar la plecarea mea; dar din acelea n'am primit pînă acum nici măcar una tipărită definitiv.

Ceia ce am primit—chiar, și numai în prima lună a petrecerii mele în București, se reduce la vr'o patru, mult cinci coale, unele în pagine și altele pe spalturi. Datele esact însemnate de mine pe corecturi, dovedesc că nu am pregetat un moment de a lucra la tipărirea cărții mele, până în ziua când m'am pornit din Paris; nu înțeleg dar cum, la 3 Iulie trecut d. Rothschild poate zice că «de aproape opt luni nu a primit din parteml «nici manuscript, nici foi corectate.» De la Martie până la Iulie, pe cât știu socoti, sunt patru luni și nu opt.

Totuși sperând conform încredințărilor ce mi se dedese de domnia-voastră, că mă voiți putea înapoia în curând la Paris, spre a-mi urma acolo lucrarea în condițiunile ei normale, am păstrat la mine corecturile mai sus citate, ca să le înmănez eu însumi d-lui Rothschild, cu oare-cari observațiuni amănunțite, de acelea care cu greu se pot esplica în scrisoare. Și aceasta am făcut-o mai cu seamă, fiind că corectorul care era deprins a lucra cu mine la Paris, d. Gabriel Deville, nu se mai află cu șederea acolo, din împrejurările sale de familie.

Când însă am văzut, în fine, așteptările mele zădărnice, și când m'a surprins de odată nepuțința materială de a mă înapoia la Paris, așa curând precum speram, m'am grăbit atunci să trimet d-lui Rothschild acele corecturi, lucrate precum am putut mai bine, aice. De atunci sunt două

luni trecute, și fiind-că d. Rolschid (carele, o repet, are la sine manuscrisul nejețuit pentru v'o zecă coale, iar corecturi parafate patru coale și corecturi în lucru alte patru sau cinci coale, adică cu totul material pentru 18 sau 19 coale) fiind-că, zic, d. Rolschid nu mi-a dat încă nici un semn de viață, am socotit de a mea datorie să vă înștiințez, la 23 Septembrie curent, despre acest fapt ca să es, și de astă dată de sub răspunderea unei nouă întârzieri provenită, și aceasta, nu din voia mea.

Cât despre modul cu care voiți putea lucra din București la înaintarea operelor mele, până la completarea N-rului de opt-zeci coale contractate de guvern, nu vă voi tănuși că prevăz de mai înainte și din experiență, d-le ministru, că lucrarea mea va fi cu mult mai anevoioasă, mai întârziătoare și—ceia ce este mai regretabil—cu mult mai imperfectă de cât ceea ce ar fi fost când m'ași fi aflat în condițiunile cerute, pentru o publicare de felul celui ce am întreprins. Și permițeti-mi a bănuși foarte, d-le ministru, că aceasta este și convicțiunea d-voastră intimă.

Eu totuși, știu așa de mult la a mea lucrare în cât, chiar și în cele mai trudnice împrejurări, sunt hotărât a o preurma, cu înțelegerea credință că, dacă soarta mi va da zile îndestulare ca să străbat piedicele timpului de față, tot o să ajung odată a realiza stăruitoarea mea dorință, și o să duc până la capăt o lucrare în care mi am depus toate silințele mele în curs de 25 de ani și mai bine.

Bine-voiți dar, d-le ministru, a remene încredințat că eu unul, și chiar și în relele condițiuni în care mă aflu acum spre a continua a mea lucrare—nu mă voi abate de la datoria ce am contractat întru aceasta și către mine însuși și către Stat. De nevoie, voiți căuta să lucrez aci cât se poate mai puțin rău, de oare-ce nu stă de-o camdată în a mea puțință să lucrez cât se poate mai bine.

Iar dacă d-voastră credeți de cuviință să mă luați ceva măsură în privința acestei publicațiuni, apoi, apărându-mi o dreptă nepărtinire greutățile, ca și stăruitoarea, în care mă aflu cât despre continuarea ei, ați putea de preferință, și în singurul cas de a nu putea face mai bine, să străuțiți cel puțin pentru ca d. editor din Paris să înlesnească și d-lui din partea lucrării, chiar în ciudatele condițiuni de depărtare, pe care situațiunea mea actuală cu amar mi le împune. Aceasta s-o facă d. Rolschid cel puțin până la momentul dorit, când și eu voi afla prilej priincios spre a îmbunătăți o stare de lucruri așa supărătoare, și când voiți isbuiți să pui toate la cale, spre a desăvârși o lucrare ast-fel cum doresc și cum stăruiesc a o executa, ast-fel cum am început-o de la 1886 încoace, adică dezvoltată, completată, netrunchiată și nedesmădulată.

Bun e Dumnezău, d-le ministru, și toți știm că, dacă nu într-o zi, dar de sigur a doua zi, el tot ajută pe cine nu lucrează cu cuget strămb și rău.

Primiți, vă rog, domnele ministru, etc. etc. etc.

Odobescu.

PENE DE STURDZ

Astăzi, când zilele ministerului Sturdza sunt numărate, când această pasăre sâlbatică și haină, ce a fluerat în deșert trei ani pe toate tonurile, este rănită și i' zboară fulgii, nu ne rămâne decât se culegem câte-vă pene de pe urma ei, ca să le lăsam moștenire lingăilor.

In discursul de închidere al sesiunii consiliului general al instrucțiunii pu-

blice, Mitică Sturdza a pronunțat următoarea frază memorabilă :

«Când privesc cum trec anii, fără ca școlarele noastre să posezede programe întocmite după metodele învățătorilor pedagogi Scuri, Măndreni și Nenițești, când văd, cum giur în giurul nostru Sărbii și Bulgarii au adoptat deja metodele acestor savanți fără seamăn concentrați spre un singur țel, acela al întăririi Buzunarului, cum în școlarele noastre domnește de ani de zile tendința d'a lăsa repetenți, fără nici o considerațiune, pe băieții colegilor mei, care n'au avut de cât păcatul d'a nu posedanivelul cunoștințelor cerute de lege, când văd, că nimenea nu trece pe acceștiă cât se poate mai ușor din clasă în clasă, când văd, cum în școală nu se lucrează puternic a întări tinerimea în iubirea și plăcerea lingășirii, în respectul neștiinței și al tririi, în practicarea hatărului față cu cel mar, și a înclinațiunii șirei dorsale; cum corpul didactic în loc să se temenească tot mai mult, în loc să și părăsească ruginita independență de caracter, care nu mai corespunde cu dezvoltarea buzunarului din timpurile noastre, se preocupă de privityhitori în loc de sturzi, o mare jale mă coprinde de această țară.»

Dea a tot puternicul Dumnezău, ca un gând mai bun de serviliism să vă însușe, când vă veți mai întruni, pentru ca să vă fie mila de buzunarul Scurilor, Măndrenilor și Nenițeștilor și al meu, și de viitorul nostru.»

CRONICA TEATRALA

GRINGOIRE-SLUJBA GREA

Un om sărac, prost îmbrăcat, bolnavicios, al căruia chip provoacă mila sau risul, poate el în câte-vă momente să însușe o iubire unei ființe tinere, frumoasă ?

Iată întrebarea ce și a pus d. Th. de Banville în simțitoarea sa idilă «Gringoire» și răspunsul a fost: da, omul cel mai urât poate să fie iubit... dacă este poet.

D. Beauville fiind poet, a voit să și arate ast-fel curtenia față cu confrății săi și a glorificat poesia într'un chip foarte mareț.

Gringoire a scris o satiră în contra regelui Ludovic al XI, satiră intitulată: «Codrul regesc» și a fost osândit la spânzurătoare, pentru această faptă.

Pe lângă gustul de a trimite lumea la spânzurătoare, regele Franciei mai avea încă și gustul studiilor psihologice, de aceea el propune poetului un micțerg: să l ierte de pedeapsa morțet, dacă va găsi o femeie care să l iubească până într'un ceas.

Pentru ce nu mă ierți de tot, Sire, răspunde Gringoire care nu știe ca e vorba despre Loysa, un înțeraș de fată dupe care l i bate inima de mult timp.

O scenă scrisă cu multă dibăcie și care l i înduioșează inima prin delicatețea situației, aduce față în față pe Gringoire cu Loysa. Atunci isbucnește scâteaia; ideile poetice ale lui Gringoire, versurile sale, chipul cum privește viața și omenirea au răpit inima fetei și au hotărât-o să pronunțe în față

regelui cuvintele: «Iubesc pe Gringoire!»

Experiența psihologică a regelui Ludovic al XI a isbutit și poetul a scăpat de spânzurătoare.

Interpretarea generală a acestei frumoase comedii e foarte bună, lăsând la o parte pe d. C. Costescu care nu și-a înțeles rolul, sau care nu este croit de loc pentru un asemenea rol. Gringoire ast-fel cum l joacă d. C. Costescu, seamănă cu un poet prea fă-mând, prea mort de foame și care pare scăpat dintr'an spital. In scenele cele mai marețe, când inima poetului vibrează, l i vine să te întrebă dacă d. Costescu suferă de lingoare sau de altă boală ?

După idila Gringoire, s'a jucat o nebnatică comedie în trei acte de Bisson «Une mission delicate» tradusă românește prin: «O slujbă grea».

Slujba grea în chestiune, nu este de cât o însărcinare delicată :

Picardan, un căpitan în retragere, a dat însărcinare prietenului său Labarède să meargă la Angelina—persoana cu chestia — și să l fie de urt pe tot timpul cât va lipsi el din Paris.

Labarède a mers cu însărcinarea cam departe, a luat cu desăvârșire locul căpitanului și de aci se nasc toate incidentele care ne fac să redem cu hohote două ceasuri fără intrerupere.

Comedia d-lui Bisson nu se poate analiza, nu se poate explica, căci toată bogăția ei se razamă pe mulțimea incidentelor caraghioase care nasc pe neașteptate.

Subiectul e cu desăvârșire secundar, și autorul nu tălmăcește delicatețea misiunii lui Labarède de cât prin gramada neajunsurilor ce întâmpină, pentru că a primit să fie local prietenul său.

Sunt o sumă de scene vesele, sunt o sumă de cuvinte cu mult haz, și toți acei care voiesc să petreacă o seară bună nu se vor căi mergând să vadă «Slujba grea».

Vor da ochit cu Julian, cu Frosa Sarandii, cu Niculescu, Petrescu, Catopol și toți acei care au înveselit er publicul din sala Teatrului național.

D. R. R.

INFORMATIUNI

Comitetul opozițiunii se întrunește din nou azi la 4 ore.

D. Ion Cămpineanu trebuie să ne pregătească o nouă surpriză pentru viitoarea ședință a consiliului comunal, căci d sa a rugat personal, prin scrisori, pe toți consilierii de a căror supunere este sigur, să fie negreșit față la acea ședință care se va ține probabil mâine Sâmbătă.

Se dă ca sigură retragerea d-lor Procopie Dimitrescu, Al. Vlădescu, Gr. Cerkez și Dobrovici din Consiliul comunal al Capitalei.

Mâine vom publica un articol al d-lui N. Fleva.

Osebit de d. Ion Brătianu, cinci Miniștri sunt azi absenți din București, d-nii Radu Mihai, Aurelian, general Anghelescu, Mitică Sturdza și Gheorghian.

Doamna V. Alexandri care insoțise pe soțul său la castelul Peleş a părăsit aseară rezidența regală după o petrecere de trei zile, pentru a se întoarce la Mircești. Ministrul nostru plenipotențiar la Paris va rămânea oaspele M. M. L. L. până la sfârșitul acestei luni.

Depărtarea d-lui Bibi Rethoridi din postul de prefect al județului Dolj pare definitiv hotărâtă, cu toate drepturile ce și-a creat la simpatii și la sprijinul colectivității prin purtarea sa la Giurgiu, când era comisar pe lângă oștirile rusești. Dacă această depărtare nu este încă un fapt îndeplinit, cauza este că guvernul n'a găsit încă cu cine să l înlocuiască. D-nu Vorvoreanu care l place nu vrea să primească și d. senator Vergatti care ar primi nu l place.

Respândindu-se zvonul, de ună-zii prin Capitală, că se uneltesc printre lucrătorii cizmarii unele intrigi spre ai împinge a face grevă după moda apelșișilor din străinătate, prefectul poliției Capitalei s'a văzut nevoit a cerceta lucrul și a chemat la poliție mai mulți lucrători cizmari pe cari l-a sfătuit să și vază de treabă, dacă voiesc să trăiască în tihnă.

Azi s'a afișat la Universitate rezultatul general al examenelor de bacalaureat. Din 125 de candidați au fost admiși 72.

DIN STRAINATATE

Danemarca

Activitatea politică a relnceput, în acelaș timp, în cele trei State scandinave. În Danemarca, sesiunea Camerilor s'a deschis Landstingul, în care majoritatea este conservatoare, a primit, îndată dupe constituirea birourului său, depoul deosebitelor proiecte de lege restrângând libertatea presei și mărdind puterile poliției.

Aceste legi vor fi votate negreșit, și ministerul Estrup va aplica dispoșițiile, cu titlu provisoriu, fără ca ele să fi obținut sancțiunea Folkstingului. Acesta care, printre 102 membri, numără numai 27 partizan ai ministerului, a primit comunicația legel finanțelor pentru exercițiul 1886—1887, și previsionsul bugetare pentru exercițiul următor. Cel dintăiu prezintă un deficit de 4 milioane aproape; cel d'al doilea, de 2 milioane. Aceste excedente de cheltueli vor fi acoperite cu relichele anilor precedenți și coincid d'alt-mintrelea cu deosebite amortismente a datoriei.

Sumele consacrate răboiului, marinei, fortificațiilor continuă d'a fi foarte mari; ele erau, anul trecut, de 17 milioane aproape și, în acest an, ele se ridică la 22 milioane, pe când 2 milioane numai sunt acordate instrucțiunii publice și cultelor. De aceea se poate prevedea că Camera nu va voi să voteze noul buget mai mare de cât cele din trecut, cu toate că opoșiția continuă a se arăta însuflețită de tendințele împăciuitoare care s'au arătat anul trecut.

Ea a chemat la președenția Camerei pe un democrat moderat, d. Hoegsbroe, în

locul intransigentului Berg, care printre partizanii săi, nu mai numără de cât a treia parte din deputații stângei.

Suedia

În Suedia, alegerile legislative s'au isprăvit în favoarea ministerului Thempunder și a adversarilor taxelor asupra grăului. Să știe că lupta era circoscrisă între liber-schimbști și protecționiști, cei d'intăiu vor fi în număr de 125 în a doua cameră; opoșiția nu va dispune de cât de 97 voturi.

Este adevărat că în Senat, în urma reînnoirii mandatelor expirate în primăvara asta, protecționiștii sunt 76 contra 68 partizan ai ministerului. Înă, cum în cas de conflict între cele două adunări, aceste sunt chemate a vota definitiv în comun, guvernul se poate sprijini pe o majoritate de 19 voturi care sunt d'ajuns pentru a l menține la putere.

Norvegia

În Norvegia, situația rămâne tot încordată. Se știe că ministerul Sverdrup, eșit cu toate aste din coalițiunea radicală care se bucură încă de majoritate în Storting, a perdut puțin câte puțin încrederea vecinilor săi prieteni, care l impută că n'ar lucra cu destulă energie pentru a obține ca țara să împărțască toate prerogativele Suediei și să fie mai cu seamă admisă în o proporție egală în direcțiunea politicii streine a Uniunii.

Afară de aceasta d. Sverdrup mai este blamat pentru aceea că a pus pe lapet chestia de cabinet cu prilejul unui proiect de lege pentru reforma Bisericii, presintat de către ministrul cultelor, nepotul său, Iacob Sverdrup, și d'a nu se fi retras când acest proiect a fost refuzat.

În sfârșit, radicalii extremi veld cu nemulțumire faptul că nu pot conta pe minister, în campania anti-svedeză care au întreprins privityr la un paragraf a constituției care autorisa pe suveran a numi pe moștenitorul său vice-rege al Norvegiei.

Stanga extrema cere abolirea astui articol pe care ea l consideră ca umilitor pentru țară.

D. Sverdrup nu vrea nici să se asocieze la aceasta, nici să și dea demisia.

Conflictul stă ast-fel și va putea să se eternizeze, negreșit, încă un an, până în 1888, când va avea loc reînnoirea Stortingului.

PROCESUL REZERVISTILOR

Consiliu de rezboiu al corpului al II-lea de armata.

Audiența de la 1 iu Octombrie 1887

Interogatoral martorilor

Căpitanul Pretorian. Vr'o două până la trei sute rezerviști l au înconjurat biroul la care lucra. Dintre acești rezerviști unul anume, Constantinescu l a cerut să l facă armele ca să fie scutit de concentrare fiind bolnav, că din discuție în discuție acest Constantinescu a zis că l e foame; că fiind-că facea sgomot a fost dat afară din cancelarie.

La o întrebare formulată de apărare, martorul declară că aspectul întregii trupe de rezerviști era cam posomorit; că toți vorbeau și discutați.

La ora 6 interogatoral martorilor continuă.

Un incident

Apărarea prin d. Paladi rădică în privința ascultării ca martori a d-lor ofițeri care sunt părți ce au îndreptat plângeri în acest proces, o chestiune prejudicială. D-sa recunoaște ca chestiunea e contro-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(82)

A. MATTHEY — (ARTHUR ARNOULD)

CRIMA
DE LA
CRUCEA ROSIE

PARTEA II
FEMEIA LUI IUDA
XXIV
Dupe duel

— Da, Abric, te așteptam, doream să te văd... da, vii la vreme...
Trebuie, în adevăr, să și vorbesc.
Sarcina pe care o port e prea grea pentru mine.
O! amicul meu, d-ta a căruși curaj și devotament le cunosc, ia asupra d-tale o jumătate... Afiă tot și sprijină-mă, sfătuiește-mă!

Se opri, l i strinse mâinele cu o pornire nestămpărată de prietenie, care nu era în obiceiurile sale.

— Da, da, d-tale pot, trebuie se spun tot, d-tale numai! urmă ea. Numai unuși prieten ca d-ta pot să spun tot ce mă apasă, mă omoară! Nu suntem noi legați prin acelaș jurămint ?

— Ce vrei să zici d-nă?... Nu e dar la mijloc numai...
Fără al asculta ea urmă :
— Reținoiește acel jurămint, Abric; mai jură-mi că nimic din cea ce și voi spune nu va eși din gura d-tale; că nimeni nu va bănuși ceea ce ai se afi; jură-mi însfârșit încă-o dată că nu vei face nimic fără învoirea mea, și nu mi cere mai multe tălmăciri decât l i pot da.
— D-nă, l i zise el blând, ști l că sunt al d-tale, că viața mea l i aparține. Or ce mi vei spune va rămâne o taină pentru toată lumea.
— O cred Abric! Ei bine, afiă mai întăi aceasta: sora-mea Isabela n'a murit!
— Sigură ești, ai regăsit-o? strigă ténérul tulburat.
— Am văzut-o, i-am vorbit.
— E cu puțință ?
— Și ști l cine a scăpat-o, a adăpostit-o?... Bărbatul meu!
— Durandean!
Privi pe Zelia, crezând-o nebnună.
Ea l i înțelese, căci l i răspunse cu amărăciune :
— Nu, Abric, n'am înebunit. Mi-e mintea întreagă, crede-mă; și cu toată ferbințea ce o vezi în mine, judec foarte limpede.
— Dar, atunci...
— Atunci, te întreb cum se face că eu nu știam de existența Isabelei, pe bărbatul meu o știe.
— Fără îndoială.
— Vezi, că nu l cunoști. El a ascuns-o de mine.
— Ar fi o grozăvie l strigă Abric. În

ce scop ar fi făcut aceasta ?
Acuma, față cu această destăinuire, uita și el de Alain Raimund și de scopul venirii sale.
— Când m'a luat omul acesta, urmă Zelia mai încet, Isabela era amanta lui și avea un copil de la densusul, recunoscut de densus!
— O l zise Abric.
— Crezi că acel care a făcut toate aceste, acel care n'a fost atins nici de doliul acelei sermane copile, care mă plingea pe mine, cum o plingeam pe densus; crezi că luda care s'a folosit de încrederea, recunoștința și reslățirea unei copile spre a o desonora; crezi că el merită alt ceva decât dispreț și ură.
— E un ticălos! răspunse Abric. Dar ești sigură că se gândise dinainte la această îndoită trădare ?
Nu poate să fie împrejurări neprevăzute, o pasiune prea vie... ce ști l eu!
Zelia dădu din cap.
— Nu căuta să l găsești îndreptari, în care nici d-ta nu crezi și cari, chiar dacă ar fi aievea, tot n'ar îndreptăți purtarea sa.
Atunci repede, în puține cuvinte, dar fără a uita ceva, l i povesti totă regăsisse pe Isabela, și l i istorisi totă viața sa, precum l i se spusese și ei.
— Nu l om mai mișel de cât acesta, strigă Abric cu sdăncă indignare, când ea isprăvi.
— Găsești ? zise ea. Ei bine, aceste nu s'ni mic !
— Cum ?
— A făcut un dușman

Abric o privi tîntă.
O bănuială l intrase în minte și se citea în ochii săi.
— Da, urmă Zelia, da, el a denunțat pe Jules; el e fratele lui, luda, pe care l căutam de zecă ani.
De și să aștepta la aceasta invinuire ea l i tulbură peste măsură. Stătu un moment tăcut, nimit, dându-se înapoi, ca și Zelia tobiă oară, înaintea îngrozitorului adevăr.
— Și de când ști l aceasta ? l zise el înfășit cu o voce tremurătoare.
— De... And... de când ?
A l i pu mă întreba, care mi-e groază și rușine de mișcarea mea !
— Nu, mult aveam un presentiment tainic... mai mult de cât atât... și nu voiam să ascult, să înțeleg această voce lăuntrică...
Dupe ce regăsi pe sora mea, dupe ce afiă istoria ei, acel glas se întări groznic în adăncul meu... și mi astupam urechele să nu l aud... și cătam să mă amețesc prin mijloacele... cele mai vinovate chiar... cele mai nedemne de mine... Un moment, am voit, cred — căci eram ca nebnună — să jertfesc datorita fericirii, să mă pun în nepuțință de a m'io îndeplini.
Această cumplită neîndoelnicie care creștea în mine, în loc de a mă întări, în loc de a mă ridica la înălțimea împrejurărilor groznice unde mă desbăteam, mă înfricoșă...

Amorului meu pentru Alain Raimund m'am dus să cer uitarea și beția ce mi trebuiau.
A l iată-mă, Abric, sunt crudă și fără cruțare cu d-ta, o simt...
În adevăr, trebuia să și tălmăcesc... cea ce ai descoperit er, și uit, de când ești aici !
Dar nu se cuvine să mă judeci în acest moment.
Sarcina ce apasă asupra mea e mai presus de puterile mele !...
Ce vrei să devie o femeie tinere, ca mine, făcută spre a iubi, când are l i bărbat pe care l i urăște, l i disprețuiește ?
Eram singură, pe o noapte neagră, cu mintea plină de cugete posomorite, în fața datorilor urticioase și desgustătoare, când nu sunt încântătoare și plăcute, a le vieței de soție.
Înima mea plină de jale și dureroase amintiri, nu vorbea încă până atunci. Alain veni... Nu l cunoști încă de ajuns spre al putea judeca... Era fratele celui care murise pentru Juste și alături cu ei, apărându l. E o inimă nobilă cea mai nobilă ce am găsit după a d-tale.
Merită să fie iubit, cum meriți, și d-ta...
O te va iubi într-o zi o femeie mai bună și mai puțin nenorocită de cât mine...
(Va urma)

versată, și de aceea lasă la aprecierea Consiliului, dacă acești militari ar putea fi ascultați sub prestare de jurământ.

Comisarul regal cere a fi ascultați ca martori și de această părere e și Consiliul.

Martorul sub-locotenent Zaharia dă seamă de discuția dintre d. sa și rezervistul Constantinescu. Chiar sergentul Pandelescu propus de mine ca martor știe că martorul a zis sergentului că se lăsa afară pe Constantinescu, fiindcă nu lăsa în pace. Și aduce de alt fel aminte că ar fi zis rezervistului în cesiune: fiindcă nu mă lăsa în pace am să fac să îți vin rândul cel din urmă și i am dat un brânci se lasă afară.

Eșind din cancelaria d. sub-locotenent Dancov.

Apărarea. Cine e Mincu?
Martorul arată pe unul din acuzați care nu poartă acest nume.

Apărarea. În ce stare se găsea acuzatul sergent Constantinescu, care deși făcea acte de insubordinație totuși era lăsat să stea în cancelarie?

Martorul. Era în stare normală.

Martorul sergentului furier Grigore Pandelescu. A primit ordin de la d. sub-locotenent Zaharia să dea afară pe rezervistul Constantinescu, care fiind timpins afară l'a tras martorului o palmă. Constantinescu zicea că l'aș fi înjurat.

Președintele în stare era Constantinescu?

Martorul. Poate că era beat.

Apărarea: Știe martorul ceva despre o pușcă?

Martorul. Am văzut cu o jumătate de ora mai înainte pe Constantinescu cu o armă pe care o ținea într-un deget și o învârtia, dar atunci nu i am zis nimic.

Martorul sergentului Stancu Ștefan. A văzut rezervistul Constantinescu dând o palmă lui Grigore Pandelescu. Martorul s'a repezit în ajutorul lui Gr. Pandelescu și a primit și el o palmă, și văzându-se amenințat a fugit în magazie. A mai auzit pe Mincu Ionescu strigând prin sală să dea drumul lui Constantinescu din închisoare. Despre pușcă nu știe nimic.

Martorul maiorului Hiotu. Informat că rezervistul fac scandal s'a dus la deponul de recrutare unde a căutat să afle cele petrecute. I s'a raportat cum că rezervistul cerșea să scoată din arest pe un anume Constantinescu. Martorul a somat în persoană pe rezervist să tacă și neputând domina sgomotul a dat ordin de adunare și le a zis să tacă că are se le comunique ceva. Că a isbutit în cele din urmă a ține un mic discurs în care le a declarat că li se va face toate înlesnirile și le a zis să treacă în sala de mâncare.

În cele din urmă văzând că spiritele nu se liniștesc, a dat ordin de adunare regimentului și a dat sub-locotenentului Dancov 4 instrucții relative la mijloacele de represiune în caz de ver în incident. S'a dus la dejun acasă. I s'a raportat pe când era la masă că neortodoxii iau proporții mai mari; atunci s'a dus la colonelul Budișteanu. întorcându-se la cazarmă s'a văzut înconjurat de rezerviști, și n'a putut scăpa decât dând două palme unui anume Kirilă.

Pe urmă a sosit la cazarmă d. n. colonelul Budișteanu și alții. — Martorul n'a așteptat pe nimeni și crede că ar fi făcut o imprudență dacă aresta, căci toți martorii erau solidari între deșii.

Comisarul regal. Cunoaște martorul cine l'a tras de tunică?

Martorul. Nu, căci erau mulți. I era imposibil să i recunoască.

Apărarea prin d. căpitan Manolescu întreabă: Unde a văzut pe Kirilă?

Martorul. A văzut în spatele mele cu toți, și apoi e ridicol, adăugă martorul, să mi aduc aminte de toate circumstanțele.

Președintele, (câtre martor). Ziceți că la cazarmă ați fost liniștiți. Cum se face atunci că acum perdeți calmul.

Ședința se suspendă la ora 7 anunțându-se continuarea pe azi la ora 2.

Audiența de la 2 Octombrie

La 2 și un sfert se introduc acuzații.

Comisarul regal, arată că erii s'au făcut telegrame spre a se aduce martori ceruți de apărare. Din patru, zice d. Comisar, n'a venit de cât unul; ceilalți nu s'au găsit la corpurile indicate, iar alții sunt la manevre.

Apărarea, renunță la acei martori. Se urmează ascultarea martorilor acuzăr ei.

Sergentul-major Anton Dumitru, de clară că în ziua de 19 Septembrie, era se între de serviciu; căți-va rezerviști anume Mincu, și alții au înjurat pe sub-locotenentul de serviciu și au cerut liberarea arestaților. Atunci a fost silit să chema garda, și apoi sub-locotenentul Dancov a mai cerut ajutor.

Rezerviștii au năvălit și asupra gardiei. Martorul întorcându-se spre ieșirea, arată cu degetul pe cei vinovați și adăugă lipsesc doi.

Sub-locotenentul Dancov Petre. Era de serviciu la cazarmă; voind să meargă în cancelarie i s'a raportat că un rezervist a dat o palmă unui sergent. De aci s'a născut întâiul scandal, pentru că vinovatul a fost bătut în închisoare.

Cei-alți au cerut liberarea lui și s'au repezit asupra gardiei.

Acuzatul Mincu l'a tratat de moic, alți l'au amenințat cu pumnul, alți au pus mâna pe armele unui soldat din gardă.

Când a sosit la cazarmă d. maior Hiotu, scandalul a reînceput și maiorul a palmuit pe un rezervist. Cu ajutorul unei baterii de artilerie și a gardiei de la alt regiment s'au potolit lucrurile și s'au făcut arestările.

Întrebat de apărare dacă d. maior Hiotu a lovit cu sabia pe d. rezervist, martorul răspunde că se poate să fi dat cu sabia, dar n'a văzut nimic.

Întrebat dacă oamenii erau cam beți, răspunde că nu.

Caporalul Theodorescu Nae face o marturisire identică; depozitiile sale sunt în contradicție cu cele făcute în fața raportorului, căci asta-zi pretinde că nu a văzut bătea dintre trupa de gardă și rezerva.

Sub-locotenentul Voiculescu a văzut pe rezerviști înconjurând pe sub-locotenentul Dancov și insultându-l. Acuzatul Mincu a fost unul din cei mai înverșunați, și a decis pe rezerviști să năvălească asupra gardiei.

Soldatul Hristache Ionescu declară că fiind la post, rezervistul Lazăr Leibur l'a luat arma din mână, dar nu s'a servit de dânsa.

Ședința este suspendată pentru 5 minute, la ora 3 1/2

Martorii apararei

La re deschiderea d. președinte ordonă chemarea martorilor apararei.

Sergentul Fotino Alexandru spune că în ziua când s'a petrecut revolta se afla la cantina cu doi din acuzați și că auzind sgomot a eșit afară, nu știe alt nimic de cât că acuzatul Vlădescu, care se afla cu dânsul, s'a dus numai să se uite la scandal, însă nu a luat parte, nici n'a strigat.

Costake Cantinieru declară că auzind sgomot a eșit din cantină unde a văzut pe d. Major Hiotu și sub-locotenent Dancov făcând rezerviștilor morală.

Dânsul declară că nu știe nimic de scandal. Nu și aduce aminte dacă sergentul Fotino era în momentul scandalului, în cantină.

Sub șeful de muzică de reg. 6-lea de Dorobanți spune că în ziua când s'a făcut scandalul, era în cantină cu unii din rezerviști ce se aflau pe banca acuzaților; eșind a asistat la cearta acuzatului Petrake Constantinescu cu căpitanul Pretorian, și sub-locotenentul Zaharia.

Martorul declară că sergentul Vlădescu n'a luat parte la scandal, și că dânsul s'a rugat chiar de sub-locotenentul Dancov ca să l' libereze din arest.

Brigadierul Dumitru Dumitrescu declară că auzind de arestarea lui Petrake Constantinescu, a plecat cu acuzatul Mincu ca să l' ducă la arest un leu.

Vrând să l' vadă, sub-locotenentul Dancov, i-a refuzat, insultându-l în mod grosolan. Mincu a plecat pe drum însă s'a întâlnit cu un sergent anume Sima care a început să l' lovească tîrîndul în arest.

Martorul delară că Majorul Hiotu a bătut pe soldatul Chiriță cu sabia și cu pumnul.

Asemenea că însuși generalul Budișteanu a văzut rănile lui Chiriță și ale lui Mincu.

După aceea martorul termină declarând, că unul din acuzați ar fi zis: *Așa ne trebuie*, la a 2-a concentrare vom aștepta să ne ia cu forța, dar nu mai o să venim să ne perdem vremea.

Acuzații renunță la cei-alți martori.

Rechizitorul Comisarului regal

La 4 ore și 10 minute d-l Major Gherghie ia cuvântul pentru a susține acuzația.

D. comisar, într'un exord mai mult sau mai puțin la locul lui, face să reiasă importanța manevrelor și a chemării rezerviștilor. D sa nu vede în faptul a *noe destrăbălăți* o încercare de rebeliune — Românii nu se revoltă când sunt chemați sub arme — ci un act de insubordinație care poate pentru civili n'o fi grav dar care pentru militari e cât se poate de blamabil.

Apoi d. Major Gherghie face istoricul celor întâmplate. Analizează depozitiile martorului căpitanul Pretorian, aceia a sub-locotenentului Zaharia și a maiorului Hiotu.

Cuvintele adresate de Constantinescu locotenentului Dancov: *că are 200 lei* pe lună și poate răbda de foame, dar că el (rezervistul) e sarac și moare de foame, poate că pentru un civil n'ar fi semnificative, dar în armată fiind constituie un fapt de gravă insubordinație.

Poate și alți rezerviști or fi făcut armă, dar instrucția n'a putut culege dovezi de cât în contra celor 9 acuzați.

Acuzarea vede de asemenea încercarea rezerviștilor de a se libera Constantinescu din arest un grav act de insubordinație. În deosebi faptul lui Mincu care a adresat sub-locotenentului Dancov cuvintele: *ești rău crescut* constituie negația desăvârșită a superiorității.

Comisarul mai face pe Kirilă *destrăbălățat*, pe Lazăr Leibur *viteaz* și pe ceilalți acuzați *nesupuși*, fiindcă nu s'au împriștiat după ordinul d-lui maior Hiotu.

După ceștiunea de fapt, comisarul regal se încearcă a dovedi în drept că de grave sunt abaterile de la disciplină și în acest scop citează pe Dupin.

Mai citește câte va paragrafe din regulamentul militar asupra disciplinării și finește prin a cere Consiliului ca să nu fie indulgent cu acuzații și să aplice art. 217 și 211 din codul de justiție militară, pentru insulte și insubordinație.

La ora 4 1/2 apărarea are cuvântul.

Apararea

D. Căpitan Manolescu, constată buna voință cu care rezerviștii au răspuns la ordinul de concentrare, așa în cât au venit mai mulți de cât erau chemați. Pe de altă parte însă cu părere derău se vede silit a constata că nu cu aceiași bună voință, ci cu bruschete și necurviniță au fost primiți de șefii lor la cazarmă.

D sa e surprins de înțelea cu care s'a făcut instrucția afacerii: după cum cu mașina se fac fotografii la minut, așa și în cazul de față s'a operat o instrucție în câteva minute.

D. Căpitan Manolescu atribuie acestei

repeziției faptul că pe când comandantul pieței cerea darea în judecată a 11 inși, numai 8 din ei sunt aduși azi înaintea Consiliului și un al 9-lea Mincu Ionescu, care nu figura în ordinul de darea în judecată apare azi, fără nici un rost.

D. apărător vedea d. Sub-locotenent Dancov un fel de Bosco care iese prin toate barierile la aceeași oră, cât din depozitiile martorilor acuzații reiese ca acest sub-locotenent Dancov figurează în acest proces și la aceeași oră când în cancelarie, când în curte, când la cazarmă.

D sa face istoricul celor întâmplate și demonstrează că sergentul rezervist Constantinescu n'a comis nici insultă nici insubordinație.

D. Manolescu observă un lucru ciudat că sergentul Constantinescu, azi acuzat a fost și el întins și bătut de soldați și cu toate acestea acei soldați nu sunt aduși și ei aci spre a dat socoteala de bătaia superiorului. Releva faptul că sub-locotenentul Dancov a respuns cu patur de pușcă la cererea rezervistului Mincu de a da un franc sergentului Constantinescu în închisoare.

Nu după ton și vorbe, ci după intenție se trimite oamenii la pușcărie.

Examinează acuzarea de insultă adusă lui Kirilă Christescu, și Ion Tanase și nu vede ce ar fi făcut acești oameni ca să fie arestați.

Venind la acuzația lui Vlădescu, Pencovici și Sima Gheorghe apararea nu știe pentru ce sunt aduși aci.

D. apărător strigăste cu Lazăr Leibur care de asemenea e o victimă în asta afacere, căci nu se probează că ar fi comis vr'o insubordinație către cineva.

D sa nu vedea în toată aceasta nefericita afacere de cât o lipsă de tact din partea d-lui sub-locotenent Dancov.

Într'o perorație de inimă, d. Manolescu face apel la conștiința consiliului, să compenseze faptele și să nu trimită pentru o simplă cearta pe niște familii pe 5 ani la închisoare.

Și apoi e și o altă considerație, pe lângă ceștiunea de umanitate, care militează în favoarea achitării. Opiniunea publică a fost mârșită albe când rezerviștii s'au revoltat; ei bine o achitare ar face să dispară această credință nenorocită, care a trecut frontiera.

Finește prin a cere un verdict de achitare.

La ora 5 1/2 ședința se suspendă până la 8 ora seara.

UN PROCES DE PRESA

Azi Curtea cu jurați de Ilfov a avut să judece procesul de calomnie intentat de d. Senator Gherghie, d-lui I. Gorovei pentru o serie de articole injurioase și intitulat *Jos Mascav*.

Pololiul ministerului public era ocupat de d. procuror Mavrus.

Apărarea a fost prezentată de d-nii G. Ștefanescu, C. Rădulescu și Gorovei.

Partea civilă de d. N. Ionescu deputat. Dupe citirea actului de acuzare d. Mavrus are cuvântul pentru a susține acuzația.

D sa începe prin un atac contra libertății presei, de care se face un abuz.

D. Goroveiu, își prezintă singur apărarea citind mai multe scrisori, de la diferite persoane din Dorohoiu, care judecă foarte aspru pe d. Gherghel.

Pintre acestea se află una chiar a d-lui O. Gherghel nepotul senatorului de Dorohoiu.

D. Nicolae Ionescu începe prin a declara că nu a venit dinaintea juraților ca să apere colectivitatea pusă în cauză or reprezentată de d. Gherghel, d sa a venit numai ca să pue la locul său pe un copil rătat de la presei, care a făcut un abuz din ea, și care a depășit limitele constituției care garantează libertatea presei.

D sa își sfârșeste pledoaria cerând pe de păsire d-lui Gorovei.

D. Gherghel întrebat dacă mai are ceva de adăugat citește o scrisoare a nepotului său d. O. Gherghel prin care vestește purtarea d-lui Gorovei, și articolele intitulate *Jos Mascav*.

D. Ștefanescu combatte cele zise de d. N. Ionescu și cere achitarea d-lui Gorovei. Jurații se declară luminați.

Dupe resumat jurații intru în camera de deliberare de unde ese un verdict de achitare care este primit cu aplauze și cu strigăte:

Bravo! traisca libertatei presei! Onoare juraților!

ULTIME INFORMAȚIUNI

Ni se spune că d. Radu Mihai, în cea din urmă întvedere ce a avut cu d. președint al Consiliului miniștrilor, ar fi cerut acestuia disolvarea consiliului comunal al Capitalei. D. Ion Brătianu ar fi refuzat categoric adresând burtosului ministru de interne următoarele cuvinte:

«Cu cine vreți să rămân? Numai eu dumneata?»

Ni se spune că între rezerviștii batalionului de vânători în garnisonă la Sinaia domnește o mare nemulțumire din cauza rețelor tratamente ce sufer din partea ofițerilor. Chiar oare-care desordine ar fi avut loc.

Mai mulți rezerviști printr'o scrisoare ar fi cerut intervențiunea Reginei.

Din isvor colectivist competent aflăm că d. Radu Mihai în inspecția administrativă ce a făcut în județul Vlașca a constatat o stare de jaf și de destrăbălare care l'a speriat chiar și pe d sa. Nu numai primării și notarii, percepțorii și controlorii au

fast găsiți vinovați de abuzuri, fraude, hoții, falsuri și mituiri, dar chiar și subprefecții, în așa grad, în cât d. Radu Mihai a exclamat: *dacă n'aș fi ministru îi aș da cu capul de pereți!*

D. Radu Mihai s'a întors de mult din Vlașca și nici un notar măcar nu s'a mișcat de la locul său.

Frumoase inspecții, și frumoasă administrație.

Mult mai complicată de cât se crede este afacerea Andronic și complicitii vestitului escroc nu sunt numai acei care figurez în actele instrucțiunii. Ast-fel ni se povestește că d. Ștefan Vlădescu a reclamat formal ministrului de resbel contra unui ofițer superior din armată, maiorul N. T. arătând că acest ofițer, înțeles cu Andronic l'a escrocot mai întâiu 4000 lei, făcându-se că l' surprinde în casa fabricantului de napoleoni efitni și dându'i să înțeleagă că va denunța acesta și apoi diferite alte sume spre a se duce la Pesta ca să cumpere vestita apă de aur.

Ministrul însă în loc să dea curs reclamațiunii a pus'o la dosar căci prefectul poliției pe care l'a consultat i a spus că d. Ștefan Vlădescu nu merita nici un crezământ. Cu toate acestea complicitatea maiorului N. T. cu Andronic a fost constatată de însuși judecătorul de instrucțiune care a dovedit existența unei depeșe din Craiova scrisă de acel ofițer d-lui St. Vlădescu.

Generalul Cernat a început azi inspecțiunea generală anuală a trupelor de infanterie din corpul al 2-a de armată.

Inspecțiunea serviciului sanitar al aceluiași corp va începe numai la 6 curent.

Academia română a ținut azi ședința publică. Vom spune în numărul nostru de mâine ce a făcut obiectul acestei ședințe.

Una din cauzele pentru care se întârziează depunerea rechizitorului în afacerea Andronic este și încercarea ce se face pe lângă d. St. Vlădescu, una din victime și principala denunțator, de a se obține de la dânsul o declarațiune că retrage procura dată d-lui Flevis și că n'are nici o pretenție contra escrocului Andronic și a prefectului de poliție care i'a garantat suma de trei-zeci de mii de franci din cei 120 de mii cu care a fost furat.

La aceasta victima s'a opus cerind să i se dea mai întâi de cătra cel dator, adică de garant, restul de șase-spre-zeci mii cinci sute de lei de oare ce Andronic nu i'a dat de cât 13,500 până acum. Nu e de mirare că până în cele din urmă se se ia această sumă din fondurile secrete, spre a se evita scandalul la înfățișare și a se face lucrurile mușama.

Restaurarea ospelului legațiunii Ruse din București va începe la primăvară. Valoarea lucrărilor de făcut se urcă la 200,000 de franci.

ULTIMA ORA

AGENTIA LIBERA

Paris, 17 Octombrie. — Generalul Ferron, primind partea generalului Boulanger un răspuns în care comandantul corpului XIII de armată confirmă că în adevăr a spus cuvintele care jurnalele i le atribuie, ministrul de război a prescriș trei zeci de zile arest de rigoare generalului Boulanger.

Se crede că în urma acestei măsurii comanda corpului al XIII-lea de armată îi va fi retrasă.

AGENTIA HAVAS

Paris, 14 Octombrie. — Sgomotul cum că Franța, de acord cu Rusia ar avea de gând să propue o conferință pentru regularea ceștiunei bulgare, nu este exact.

Paris, 14 Octombrie. — Generalul Boulanger a telegrafiat ministrului de război, că a pronunțat cuvintele pe care i le atribuie ziarele.

Paris, 14 Octombrie. — Ministrul de război a pedepsit pe generalul Boulanger cu 30 zile de arest de rigoare.

Consiliul de miniștri va hotărî în urmă ceștiunea de a ști, dacă trebuie să se ia generalului Boulanger comanda corpului al XIII-lea de armată.

Berlin, 14 Septembrie. — «Gazeta Crucii» publică un articol important, în care zice, că n'ar fi imposibil ca Germania, din momentul ce nu poate să se increază în Rusia, să dorească stabilirea unui stat polonez, a carui frontarie ar merge până la Marea Neagră.

SPECTACOLE

Sala Orfeu, Sâmbătă 3 și Duminică 4 Octombrie va avea loc două mari reprezentațiuni de balet și prestidigitatură date de Siverina Simens-Brezinska prima dansatoare a teatrului imperial din Varșovia și profesorul Robert Simens universal renumit în prestidigitatură.

La Teatru National mâine Sâmbătă 3 Octombrie se vor juca piesele *O slujba grea* comedie în 3 acte, de Alexandru Bissou, și *Unchiul saracie* legendă în trei tablouri și în versuri de Al. A. Macedonski.

IACOB C. NEGRUZZI
ADVOCAT

Doctor în drept, profesor de drept comercial la Universitatea din București. Strada Romană No. 25, consultațiun în afaceri comerciale 8-12 a. m. 5-6 d. am.

LA POMPADOUR
58, CALEA VICTORIEI, 58
Vis-a-vis de Biserica Crețulescu

Anunț pe onorata sa clientelă că este asortat cu tot felul de articole pentru dame și bărbați. De remarcat:

MARELE ASORTIMENT
DE
STOFE PENTRU ROCHEI SI FANTASIE, LAINAGIURI, PLUSIURI
CAMASI, GULERE și MANSETE

Bumbacarii, lînari și matasuri de brodat, Canava Smirna, Iawa și Etamin.

Asortiment complet de panglicarii, rujuri și toate articolele de manufactura si marutisuri.

PRECIURILE MODERATE

CISMARIE și PANTOFARIE
SUB HOTEL MANO

No. 53 bis, Calea Victoriei, No. 53 bis

TACHE DIMITRESCU

a redeschis atelierul și magazinul său de

INCALTAMINTE
PENTRU

DAME SI CAVALERI

COMANDELE SE EXECUTA IN 24 ORE

ALBERT BAUER
INGINER SPECIAL

Strada Coltei, 49. — Bucuresti

MORI
FABRICI DE SPIRT

SI
TOT FELUL DE MASINI

Mare deposit de toate uneltel și accesorile pentru exploatarea fabricilor

PIETRE DE MOARA

CURELE, CAUCIUCURI
GAZEZE MATASE, LUMINA ELECTRICA,

JOANNIN & NICOLESCU
No. 33, Strada Lipsani, No. 33

Cursul pe ziua de 2 Octombrie 1887

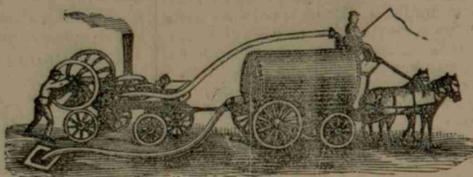
VALORI	Cump	Vend.
5 0/0 Renta amortisabilă	95 1/2	96 1/4
5 0/0 " română perpetuă		
6 0/0 Oblig. de Stat (Rur. conv.)	90 3/4	91 1/2
Impr. cu prime Bucur. (lei 20)	34	38
5 0/0 Impr. Munic. Emis. 1883	77 1/2	78 1/4
10 lei Oblig. Căsc pens. (l. 300)	214	220
5 0/0 Scrișuri funciare urbane	87 1/2	88 1

PRIMARIA ORASIULUI BUCURESTI
DIRECTIA LUCRARILOR TECHNICE

117 No. Prim. 5158 Direct. 405
Domnule,
La scrisoarea D-voastra inregistrata la No. 5158, ne grabim a va arata ca Sobele sistem Meidinger, marca „Comet” ce ai predat si asezat la localul Primariei Capitalei si in scoalele comunale...

ANTREPRIZA BAROMETRICA

CURATIREA LATRINELOR CU MASINI PNEUMATICE
No. 25, Strada Academiei, No. 25.

Avantajele ce presintata sistemul nostru atat in privinta promptitudinii cat si a salubritatii nu lasa nimic de dorit, ceea ce ne si pune in pozitie de a concura pe toti cel-ai-alti din aceasta bransa.

Onor. public se pote convinge printr-o sticla ce posedă fie-care vas, ca vasele se umplu cu desavarsire

PRECIURILE NOASTRE SUNT CELE MAI SCAZUTE.

CERTIFICAT
Sub-semnatul, in calitate de dirigint al lucrarilor Palatului comunal din Pitesti si al scoalei primare de fete din Targoviste, pentru incalzirea in total si in detaliu a acestor cladiri, am intrebuintat sobele de for sistem Meidinger de la fabrica „COMET” din Bucuresti si anume:
La Palatul Comunal din Pitesti Incalzitul cu aceste sobe se face in mod perfect, nolasand nimic de dorit ca eleganta, curatenie si economie.

S-T LÉGER POUQUES S-T LÉGER (Nièvre) France
MARE STABILIMENT TERMAL
Deschis de la 15 Maiu pana la 1 Octombrie
Apele minerale alcaline feruginoase gazease reconstituente de Pougues sunt singure care combat cu eficacitate alteratiuni digestive, si filtratiuni urinare.

DE INCHIRIAT
De la Sf. Dumitru 1887 casele din calea Victoriei No. 57, d'asupra farmaciei Curții, compuse din 8 camere, toate din nou tapetate si cu sobe noi, două antreuri, galerie mare la antreul principal, bucătărie, pod sistematic, pivniță si alte săli de antreu, curte pavată cu basalt. A se adresa la d. I. Popescu Calea Plevnei 48, dimineața până la orele 10 și de la 3-6 p. m.

NU MAI ESTE DURERE DE DINTZI prin intrebuintarea elixirului dentifric AL P.P. S.S. PARINTI BENEDICTINI din Manastirea SOULAC (Gironde, Francia)
Don MANUELONNE, Prieur
2 MEDALII DEUR: Bruzella 1880, Londra 1884 cele mai inalte recompense
INVENTATA IN ANUL 1373 DE PAR. PIERRE BOURSAND
Intrebuintarea zilnica a Elixirului dentifric al P. P. S. S. par Benedictini, cu o doza de cate-va picături in apa, previne si vindeica careia dinților, pe care-i albeste, consolidandu-i, forticand si insănătoșind gingiile.

D-RUL A. VIANU
fost șef de clinică la profesorul Galezowski din Paris
Da consultatiuni pentru boale de OCHI, URECHI si SIFILITICE si face operatiuni de chirurgie oculara.
Bucuresti, Strada Carol I No. 15, de la orele 2-4 dupa amiaz. Pentru seracimie, de la 8-9.

REGIMUL DE LANA AL PROFESORULUI DOCTOR JAEGER
RECUINOSUT CA CEL MAI EXCELENT
Medaliat acum in urma, de juriul medical din Londra cu
MEDALIE DE AUR
Sub-semnatii avend numai noi singuri dreptul de a fabrica vestiminte de lana ce se poarta pe dedesupt vestimintezise Normale, precum si converturile de paturi in lana curată de Camera, garantand contra racelei si a reumatismului.

POMI RODITORI ALTOITI DE DIFERITE SPECII DIN CELE MAI REPUTATE CALITATI SI DIFERITE ETATI SE AFLA DE VENZARE LA
GEORGIOANID
Gradina numita „Braslea” SUB. ICOANA, STRADA POLONA No. 104
Aproape de biserica Icoanei. Premiat cu I-ul pret: „Medalie de de aur” la concursul agricol al comitatului de Ilfov in anul 1881 si 1882, pentru noile varietati de pere, renumite: REGELE SI REGINA ROMANIEI, MIHAI BRAVU, SDFAN-CEL-MARE SCL. PRECUM SI PENTRU ALTE SPECII

MEDALIE DE AUR Viena 1883
Autorizata de consiliu de dehygiene si salubritate
DENTALINA
esență pentru gura
PULBERE VEGETALA PENTRU DINTI
Dr. S. KONYA
CHIMIST
Ambele preparate cu acid salicylic pur sunt remedii radicale pentru durerea de dinti, boalele gurei si ale gingiilor. Ele conserva dintii si da gurei un miros placut.
Prețul: 1 flacon, dentalina 3 franci; 1 cutie cu prafuri 2 franci.

„COMET” PRIMA FABRICA ROMANA DE SOBE MEIDINGER CONSTRUCTIUNE AMELIORATA
FABRICA SI DEPOSITUL SOBELOR MEIDINGER „COMET” SE VOR MUTA de la S-tul Gheorghe viitor in casele d-lui Gobl Strada Doamnei No. 14 bis PESTE DRUM DE CREDITUL FUNCAR URBAN
SINGURUL PROPRIETAR AL FABRICEI ADOLF SALOMON Strada Doamnei No. 7, lângă Posta

„NATIONALA” SOCIETATE GENERALA DE ASIGUR. IN BUCURESTI
Capital social . . . . . 6,000,000 lei
Prima emisiune . . . . . 3,000,000 lei
Din care . . . . . 1,000,000 „ ca fond de garantie pentru ramura asiguratorilor de viata.
RESERVE DE PREMII SI FONDUL DE RESERVA 1,200,000 LEI
„NATIONALA” ASIGURA:
In contra incendiului, gradinei, spargerei geamurilor, in contra daunelor de transport precum si valori.
Asigurarile asupra vietii omului se primesc in toate comunitatile usitate, precum: cas de moarte, supra vietuire, zestre si rente.
„Nationala” a platit pana la finele anului trecut in diferite ramuri de asigurare peste 10,000,000 lei despagubiri.

LA ORASUL VIENA A LA VILLE DE VIENNE
Recomandam onorabilele noastre clientele pentru lefinatate si soliditate urmatoarele noutati:
Rufarie pentru Doamne si Domni.
Fete de masa, servete si prosopae de panza.
Olanda veritabil, de Belgia si Rumburg.
Madapolam frantuzesc de toate calitatile si lațimile.
Batiste de olanda si de lino albe si colorate.
Ciorapi de Dame si Domnide Fil d'Ecoese, de bambac, de lana si de matase.
Avem onoare a informa pe clientela noastra ca a apărut CATALOGUL NOSTRU ILLUSTRAT SI VA FI TRIMIS ORI-CUI VA FACE CERERE.

MERSUL TRENURILOR CAEI FERATE ROMANE Valabil de la 19 Iunie (1 Iulie) 1887
Table with 8 columns and multiple rows listing train routes and schedules between various stations like Bucuresti-Focsani, Roman-Focsani-Bucuresti, etc.